

enkelt lands svar. Siger et land nej, og siger det også nej den dag, hvor man har hørt alles mening, så er der jo ikke noget at gøre, så kan traktaten ikke træde i kraft, fordi det kræver enstemighed. Det siger sig selv.

Men i en demokratisk proces synes jeg faktisk, det er fair, at alle får lejlighed til at udtale sig. Det kan ikke være sådan, at det er Frankrig, der skal bestemme for Danmark. Vi skal også have lov at give vores mening til kende. Store og små skal behandles ens.

Lad mig minde om, at tilbage i 1992, hvor den danske befolkning stemte nej til Maastrichttraktaten, sagde Danmark til partnerne: Jamen I må gå videre, så vi kan høre jeres mening om traktaten. I mellemtiden prøver vi at se, om vi kan finde en løsning for Danmark.

Det fandt vi så, fik undtagelserne, og så kunne traktaten blive underskrevet.

Hvorfor skal Frankrig eller andre lande være stillet anderledes end Danmark? Jeg synes, der skal være lige behandling af alle, og det er derfor, jeg mener, at alle skal have lov til at udtale sig.

Peter Skaarup (DF):

Statsministeren svarer ikke på spørgsmålet. Det, som statsministeren siger, er stort set det, som statsministeren har sagt i nu 2 dage. Men der bliver ikke svaret på, om den danske regering deler den opfattelse, der nu ser ud til at brede sig i EU-systemet, nemlig at man skal bruge den her regel om, at hvis fire femtedele af landene har tilsluttet sig, er der basis for at gå videre og diskutere, hvad der så skal ske.

Problemet med den regel er, at man der bruger nogle vedtægter, som ikke er trådt i kraft endnu og heller ikke er vedtaget endnu, ikke er ratificeret endnu. Mit spørgsmål til statsministeren går på, om statsministeren ikke er enig i, at det vil svare til, at man på en generalforsamling, inden man har vedtaget nye vedtægter, begynder at bruge de vedtægter, som man har planer om at vedtage.

Situationen er den på en generalforsamling, hvor foreningens medlemmer er dukket op, at man selvfølgelig skal bruge de vedtægter, der gælder på tidspunktet, hvor man diskuterer tingene på generalforsamlingen, og ikke nogle, der kommer på et senere tidspunkt.

Så mit spørgsmål går altså på: Er statsministeren enig i, at vi ikke kan begynde at bruge nogle vedtægter, som ligger ud i fremtiden, som er del af en forfatning, der ikke er blevet ratificeret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det kan jeg jo kun være enig i. Det kan man jo ikke på nogen bindende måde.

I øvrigt synes jeg da heller ikke, at man skal vente med at vurdere situationen, til man er kommet så langt frem i processen. Vi vurderer jo altså situationen allerede nu om 14 dage i lyset af den franske folkeafstemning og den hollandske folkeafstemning, og hvilke reaktioner der er i EU-kredsen på det. Så allerede der kan man sige, at vi ikke sidder tilbage og venter, indtil 20 lande har ratificeret. Allerede nu tager vi det op. Derfor kan man sige, at det er sådan en politisk erklæring.

Men hr. Peter Skaarup har ret i, at den ikke er bindende, så længe traktaten ikke er trådt i kraft. Det er også derfor, jeg formulerer mig, som jeg gør, og jeg siger, at det afgørende for os er, at alle får lejlighed til at give deres mening til kende.

Så må man have 25 svar på bordet, og når man så har set de 25 svar, vil man se, hvor mange der har sagt ja, og hvor mange der har sagt nej. Så kigger man hinanden i øjnene og siger, at hvis der er nogle, der nu under disse omstændigheder siger, at de ikke kan skrive under, så er der ikke noget at gøre. Så kan traktaten ikke træde i kraft. Det er så enkelt.

Jeg synes faktisk, det er mærkeligt at høre, at der er nogle, som tilsyneladende mener, at fordi et stort land har givet sin mening til kende, så skal de små afskæres fra at give deres mening til kende. Det kan jeg ikke forstå. Jeg går ind for lige behandling af store og små lande i EU.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål fra hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Jeg vil sige, at de svar, som jeg har fået fra statsministeren, har gjort mig utrolig begejstret, for vi har i dag fået et tilsagn om, at teksten til forfatningen ligger fast. Teksten til forfatningen ligger fast, der er ingen botaniseringer, der kommer ingen tillægsprotokoller, det her er ja eller nej. Det synes jeg er fabelagtigt. Jeg ved også, at det vil glæde min gode ven Peter Skaarup, at han ikke skal tilbage til konventet igen i halvandet år, det tror jeg han sætter meget pris på.

Kl. 13.25

Jeg vil egentlig bare slutte af med at spørge for at få fuldstændig klarhed over det: Der kommer ikke en traktat light? Det er den, der ligger,